

РЕШЕНИЕ

№ 517

гр. София, 31.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8890** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63 ал.1 изр.2 ЗАНН вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на Държавен Фонд „Земеделие“, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от законния си представител – изпълнителния директор Н. К., чрез юрк. Й. Т., срещу решение № 2154 от 14.06.2022г. по НАХД № 14581/2021г. на Софийски районен съд, НО, 13-ти състав. С решението е отменено Наказателно постановление № 01-2600/4785/20.08.2021г., издадено от Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с което на осн. чл. 72а, ал. 2 от Закона за прилагане на общата организация на пазарите на земеделските продукти на Европейския съюз (ЗПООПЗПЕС) на „Сердика – 94“ ООД, ЕИК[ЕИК] са наложени четири отделни имуществени санкции в размер от по 2000 лв., за четири отделни нарушения на чл. 55б, ал. 5 от ЗПООПЗПЕС.

В касационна жалба са наведени доводи, че решението е неправилно поради нарушение на материалния закон и необосновано. В тази връзка се излагат съображения, че въззивният съд неправилно е достигнал в мотивите си до изводите, че тримесечният срок визиран в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН е изтекъл към датата на съставяне на АУАН. Твърди се, че извършеното нарушение е станало ясно на органа с извършването на място на проверката, респ. АУАН е бил съставен в предвидения за това тримесечен срок. Сочи се, че СРС не е приложил принципа за

служебното начало като не е указал на страните, че за някои обстоятелства от значение за делото не сочат доказателства. Изтъква се, че в случая допуснатите административни нарушения се явяват извършени в условията на повторност, което изключва възможността за определяне на нарушението като „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В заключение моли съда да отмени изцяло решението на СРС и потвърди издаденото НП. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Ответникът „Сердика – 94“ ООД, представлявано от управителя И. Д. Ф., в представения писмен отговор счита касационната жалба за неоснователна и недопустима. Сочи, че органът е разполагал с необходимите материали информация към 29.05.2020г. към която дата процесните договори за доставка на мляко били регистрирани в ДФ „Земеделие“. Счита, че е налице нарушение на процесуалния закон, тъй като АУАН е следвало да бъде съставен до 29.08.2020г. Изтъква, че доказателствената тежест е разпределена съобразно правилата на чл. 170 от АПК и върху органа, за който оспореният административен акт е благоприятен следва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в него. Сочи се, че основателно въззивният съд е приел случая за маловажен, тъй като административното задължение за регистрация на договорите е било изпълнено от дружество само с няколко дни закъснение, което се дължи на разразилата се пандемия в страната и въведената епидемиологична обстановка. В заключение моли съда да остави без разглеждане касационната жалба като недопустима. Алтернативно моли съда да отхвърли същата като неоснователна и да потвърди въззивното решение като правилно и законосъобразно.

В съдебно заседание касаторът ДФ „Земеделие“ редовно уведомен, не изпраща представител. С молба от 06.12.2022г. моли да бъде даден ход на делото като поддържа жалбата с изложените съображения в нея. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на СРС. Претендират се направените разноски по делото.

Ответникът по касационната жалба не се явява и не се представлява. С молба от 10.11.2022г. моли да бъде даден ход на делото като поддържа подадения писмен отговор.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София - град, VII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Пред настоящата инстанция са ангажирани нови писмени доказателства за установяване на касационни основания - Наказателно постановление № 01-2600/6484/09.12.2020г., касаещо друго нарушение по ЗПООПЗПЕС от страна на „Сердика-94“ ООД.

С обжалваното решение СРС е отменил Наказателно постановление №

01-2600/4785/20.08.2021г., издадено от Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, с което на осн. чл. 72а, ал. 2 от Закона за прилагане на общата организация на пазарите на земеделските продукти на Европейския съюз (ЗПООПЗПЕС) на „Сердика – 94“ ООД, ЕИК[ЕИК] са наложени четири отделни имуществени санкции в размер от по 2000 лв., за четири отделни нарушения на чл. 55б, ал. 5 от ЗПООПЗПЕС.

Решението на Районния съд е законосъобразно. То е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. В съдебното производство не са допуснати процесуални нарушения, които да обосноват отмяна на обжалваното решение. Материалният закон е приложен правилно.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

На 16.04.2020г. жалбоподателят сключил договор за изкупуване и доставка на сурово прясно мляко с П.И. (производител на краве мляко). Договорът бил регистриран в областна дирекция на Държавен фонд „Земеделие“ на 29.05.2020г. В периода 19.05-29.05.2020г. по този договор били изкупени общо 13 350 л. сурово мляко.

На 16.04.2020г. жалбоподателят сключил договор за изкупуване и доставка на сурово прясно мляко с Ю.М. (производител на краве мляко). Договорът бил регистриран в областна дирекция на Държавен фонд „Земеделие“ на 29.05.2020г. В периода 19.05-29.05.2020г. по този договор били изкупени общо 2 380 л. сурово мляко.

На 16.04.2020г. жалбоподателят сключил договор за изкупуване и доставка на сурово прясно мляко с Р.П. (производител на краве мляко). Договорът бил регистриран в областна дирекция на Държавен фонд „Земеделие“ на 29.05.2020г. В периода 19.05-29.05.2020г. по този договор били изкупени общо 2 223 л. сурово мляко.

На 10.04.2020г. жалбоподателят сключил договор за изкупуване и доставка на сурово прясно мляко с Т.Т. (производител на краве мляко). Договорът бил регистриран в областна дирекция на Държавен фонд „Земеделие“ на 29.05.2020г. В периода 11.05-29.05.2020г. по този договор били изкупени общо 4 205 л. сурово мляко.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да отмени процесното наказателно постановление въззивният съд е приел, че не е спазен предвидения в чл. 34 от ЗАНН тримесечен срок за съставяне и издаване на АУАН. Същото е мотивирал с обстоятелството, че срокът е започнал да тече на 29.05.2020г., към който момент на ДФ „Земеделие“ е била известна датата на сключване на договорите. На следващо място съдът е приел, че ако условно посоченият порок бъде игнориран, то с нерегистрирането своевременно на договорите за изкупуване и доставка на сурово мляко дружеството действително е изпълнил състава на твърдяното нарушение по чл. 55б, ал 5 от ЗПООПЗПЕС, но същото представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка в случая, като по отношение на фактите по делото страните не спорят. Спорът е правен, и касае това, дали АУАН е съставен при спазване на визираните в чл. 34 от ЗАНН срокове и дали констатираното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Касационната инстанция намира въззивното решение за правилно, като при постановяването му не са допуснати нарушения на процесуалните правила, а материалният закон е приложен правилно, съобразно установените и приети за безспорни факти по делото.

Неоснователни се явяват възраженията на касатора, че тримесечният срок, визиран в разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН, не изтекъл към датата на съставяне на АУАН, поради това, че извършеното нарушение е станало ясно на органа с извършването на място на проверката. Действително в цитираната норма на чл.34 ЗАНН са предвидени два срока, тъй като установяването на нарушението може да е както при неговото извършване, така и в един последващ момент. След като нарушителят бъде открит, административнонаказателното производство следва да бъде образувано със съставянето на акт за установяване на административно нарушение в тримесечен срок от откриване на извършителя. Двете хипотези на чл.34 ал.1 ЗАНН не предоставят на административния орган възможност да избира в рамките на кой от двата срока да извърши процесуалното действие - съставяне на акт за установяване на административно нарушение. След като нарушителят е известен, установен, открит, то АУАН следва да бъде съставен в продължение на три месеца от откриването му. Както се приема и в задължителната съдебна практика, а именно Тълкувателно решение № 4/29.03.2021г. по тълкувателно дело № 3 на ОСС от I и II колегия на ВАС началото на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1, изречение 2, предложение 1 от ЗАНН поставя откриването на нарушителя. Понятието „откриване на нарушителя“ по смисъла на чл. 34, ал. 2, изр. 2, пр. 1 от ЗАНН, не е легално дефинирано от ЗАНН, но доктрината и съдебната практика безпротиворечиво приемат, че откриване има, когато компетентният орган разполага с данните, въз основа на които да установи нарушението и да идентифицира извършителя му. Това е моментът, в който необходимите за това материали и/или информация са налични в съответната администрация, защото от тогава фактически и юридически съществува възможност овластеният за това орган да определи субекта на нарушение, времето и мястото на извършването му, ведно със съществените му признаци от обективна и субективна страна по определен състав. Затова и тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, изречение 2, предложение 1 ЗАНН ще започне да тече от момента, в който съществуват условия за такава преценка от длъжностното лице. В настоящия случай в АУАН и НП изрично е посочено, че четирите договора за доставка на сурово мляко са регистрирани от ответника на 29.05.2020г. в ДФ „Земеделие“, извън предвидения срок от сключването им. Съобразно чл. 34, ал. 1, изр. 2, пр. 1 от ЗАНН административнонаказателното производство не се образува, ако не е съставен акт за установяване на административно нарушение в продължение на три месеца от откриване на нарушителя. Видно от Тълкувателно решение № 48 от 28.12.1981 г. по тълкувателно дело № 48/1981 г. на ОСНК на Върховния съд този тримесечен срок започва да тече от деня, в който органът, овластен по закон да състави акта, е узнал за нарушението. Ето защо съдът приема, че релевантна за началото на срока по чл. 34, ал. 1, изр. 2, пр. 1 ЗАНН е първата дата, на която в ДФ „Земеделие“ е била налична необходимата информация за индивидуализация на нарушението, а именно на 29.05.2020г. като АУАН е следвало да бъде съставен до 29.08.2020г. Бездействието на административно наказващия орган повече от три месеца от откриването на нарушението изключва отговорността на нарушителя и е пречка за съставяне на АУАН.

На следващо място, споделят се от настоящия касационен състав мотивите на въззивния съд за маловажност на нарушението по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН предвижда освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи, като наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено,

че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката дали извършеното административно нарушение е маловажен случай се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения, без значение дали нарушението е резултатно или формално. СРС е извършил подробно мотивирана преценка на деянието и е формирал правилен извод, че същото разкрива по - ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от този вид. Не може да се пренебрегне обстоятелството, че сключените договори са регистрирани, макар и със закъснение и не може да се приеме за осуетено изпълнението на контролните функции на ДФ „Земеделие“. Още повече, че към периода на сключването им 10-16.04.2020г. е обявено извънредно положение във връзка с пандемичните условия в страната. По делото, отсъстват доказателства за други нарушения на ЗПООПЗПЕС и подзаконовите актове по неговото прилагане от страна на „Сердика – 94“ ООД установени с влязъл в законна сила правораздавателен акт. Няма данни и във връзка с покупко- продажбата на сурово мляко да са установени някакви вреди, с което да се обоснове по-висока обществена опасност, вследствие затрудняване контролните функции на ДФ „Земеделие“ от неспазения срок. При наличните по делото данни, съдът намира, че наложената санкция явно не съответства на обществената опасност на установеното деяние.

При това положение изводите на СРС относно приложението на чл. 28 от ЗАНН са изградени при точно прилагане на материалния закон. Представените пред касационната инстанция доказателства, а именно Наказателно постановление № 01-2600/6484/09.12.2020г., касаещо друго нарушение по ЗПООПЗПЕС от страна на „Сердика-94“ ООД, не е годно да опровергае тези изводи. Още повече, че върху същото липсва отбелязване дали и кога е влязло в сила. Поради изложеното, постановеното от районния съд решение, с което се отменя наказателното постановление е правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, направеното искане за присъждане на разноски от страна на касатора се явява неоснователно.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2154 от 14.06.2022г. по НАХД № 14581/2021г. на Софийски районен съд, НО, 13-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.